

מ"ת 17784/04/18 - מדינת ישראל נגד ר א

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 17784-04-18 מדינת ישראל נ' א (עציר)
תיק חיצוני: 154213/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ר א (עציר)

החלטה

מ"ת 17784-04-18 ר א

1. בפני בקשת המדינה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. ביום 11.4.2018 הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירת תקיפה חבלנית של בת זוג. על פי כתב האישום, המשיב ובת זוגו מתגוררים בנפרד ולהם שלוש בנות קטניות, המתגוררות עם בת הזוג. ביום 5.4.2018 הגיע הנאשם לדירה והתפתח בינו לבין בת זוגו ויכוח, בליווי צעקות. המשיב תקף את בת הזוג בכך, שבעוד היא שוכבת במיטתה ומכוסה בשמיכה, עלה על המיטה, הוריד מעליה את השמיכה והיכה אותה בחוזקה בפניה, עד שהיא צעקה. כתוצאה מכך, נגרמה לה שריטה מתחת לעינה הימנית.
3. המדינה עותרת למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו בשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית. המדינה מפנה לעברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעות קודמות בעבירות איומים, החזקת סכין, ניהול עסק ללא רישיון ותקיפת בת זוג. עוד נטען, כי לחובת המשיב מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים.
4. בדיון מיום 15.4.2018 טען ב"כ המשיב, כי אין בחומר החקירה כדי להקים ראיות לכאורה לחובת המשיב.
5. עיקר טענות ב"כ המשיב, בתמצית, הן:
 - א. בת הזוג מכחישה את המיוחס למשיב. לדבריה, אכן היה ויכוח המלווה בצעקות וקיימים קשיים בחיי הנישואים אך המשיב לא תקף אותה. בת הזוג מסבירה, כי השריטה מתחת לעינה נגרמה על ידי התינוקת בבוקר.
 - ב. עדי התביעה 1-3 הם עדים מפי השמועה ולא היו עדים לאירוע.
 - ג. עדות הקטינה ש', אשר נגבתה על ידי חוקרת הילדים נמצאה אמנם מהימנה על ידי חוקרת הילדים. אך מדובר בעדות מזוהמת, חרף האמור בחוות הדעת של חוקרת הילדים. בעת שיחתה של ש' עם מוקד

המשטרה נשמעים ברקע בני משפחה המדריכים אותה. בחקירתה מסרה ש', שאמרה "מה שאמרו לה להגיד".

ד. בנוסף, גרסת הקטינה אינה תואמת את החבלה שנגרמה.

ה. מכל מקום, נחוץ סיוע לעדות הקטינה באמצעות חוקרת הילדים ולעת הזו אין בתיק ראיית סיוע. עדות הסבתא ודוחות הפעולה של השוטרים אינם מהווים סיוע לעדות הקטינה.

ו. ביחס לקטינה נוספת שנחקרה על ידי חוקרת הילדים אין קביעת מהימנות.

ז. נוכח עמדת בת הזוג, שנכחה גם בדיון ומגיעה לבקר את המשיב בבית המעצר המשיב אינו מסוכן כלפיה. המשיב אינו מתגורר בבית בת הזוג.

ח. בנסיבות אלה, החולשה הראייתית מצדיקה את שחרור המשיב בתנאי מעצר אדם בפיקוח שני אחיו המתגוררים ב---.

6. המדינה סבורה, כי אין חולשה בראיות התביעה. עיקר טענות המדינה, בתמצית, הן:

א. מכלול הראיות בתיק ועדויות בני המשפחה מלמדים על אלימות נמשכת בין המשיב לבת הזוג, כאשר בת הזוג מחפה על המשיב מתוך רחמים או מתוך מניעים אחרים, כאשר הילדים הקטינים חשופים לאלימות.

ב. הקטינה ש', המתפקדת בבית כמבוגר האחראי בבית היתה עדה לתקיפה ומיד רצה לבית הסבתא כשהיא במצב נפשי נסער ומדווחת על האירוע. בני המשפחה מדווחים על מצבה הנפשי של ש'. הדוד י' מתקשר למשטרה ומנחה את ש' לספר מה ראתה. בנסיבות אלה, אין מדובר בזיהום.

ג. חוקרת הילדים מתייחסת לעניין בחוות דעתה, מנתחת את עדות הקטינה מוצאת אותה מהימנה ברמה גבוהה.

ד. כבר בשלב זה קיימות ראיות מסייעות הן בעדויות לגבי מצבה הנפשי של ש' והן בדוחות השוטרים שמגיעים אל הבית ומבחינים בחבלה. עם הגעת השוטרים בת הזוג מסתירה את פניה ואת החבלה, התנהגות שאינה מתיישבת עם שריטה תמימה שנגרמה על ידי התינוקת.

ה. לאור התשתית הראייתית המקימה עילת מעצר סטטוטורית, עברו הפלילי של המשיב הכולל גם מאסר מותנה בר הפעלה וקיומה של הרשעה קודמת בעבירת אלימות בין המשיב לבת זוגו יש להורות על מעצרו ובכל מקרה אין להתיר שחרורו בטרם קבלת תסקיר.

תשתית ראייתית

1. בתיק שיחה למוקד 100 מיום האירוע. בתיק תמליל השיחה וכן האזנתי להקלטה. אין מחלוקת, כי השיחה התקיימה מבית הסבתא, אליו הגיעה ש' בעקבות האירוע. בבית נכחו בני משפחה נוספים. קולות בני המשפחה נשמעים ברקע וגם הדוד י' משוחח עם השוטר. לא מצאתי כי עולה מהשיחה שעדותה של ש'

זוהמה. ש' נשמעת בהקלטה כשהיא אומרת שהיא ראתה את הכל.

2. בתיק שתי חקירות הקטינה ש' שנגבו על ידי חוקרת ילדים וחוות דעתה של חוקרת הילדים. אלה הראיות המרכזיות העומדות לחובת המשיב. בחוות דעתה חוקרת הילדים מתרשמת כי הילדה מדווחת על אירוע לו הייתה עדה ומוצאת כי ש' מהימנה. חוקרת הילדים מציינת, כי הקטינה נחשפה לשיחות של בני משפחה לגבי המשיב אך לא התרשמה כי הדבר השפיע על תוכן עדותה. חוקרת הילדים התרשמה מרצונה של ש' לדייק במסירת הפרטים ומחוסר רצון להפליל את המשיב והשיבה בשלילה לגבי אירועים אחרים או נוספים.

אכן בחקירה השניה של ש', כשהיא מתארת את ההתרחשויות בבית הסבתא (עמ' 7) אומרת שהיא אמרה לשוטור שאמרה "כי זה מה שהם אמרו לי להגיד, אז אמרתי שאבא שלי מרביץ לאמא שלי כי זה מה שהם אמרו לי להגיד". עם זאת, הן בחקירה הראשונה והן בחקירה זו - לפני משפט זה וגם לאחריו - ש' מתארת את האירוע שהיתה עדה לו בפרטים. בין היתר מוסרת (עמ' 10): שסיפרה לבני המשפחה "שהוא מרביץ לאמא וזה, ועוד שניה הוא הרג אותה כאילו הרגשתי את זה כי היא צרחה כל כך חזק, שלא ידעתי מה כבר להגיד". בהמשך (עמ' 12) מתארת את החבלה "היה לה פה שריטה, כאילו הכל אדום...עיגול כזה אדום" ומצביעה מתחת לעין. בהמשך (עמ' 14), מתייחסת לכך שלאחר הפניה למשטרה כשהיתה בבית אמה שאלה אותה "למה את אומרת להם" והיא השיבה: "אני יכולה לשקר, אבל למשטרה לא". זה לא בכלל, אני לא אמרתי את זה בגלל שאני לא אוהבת את אבא שלי, כאילו, אני רוצה שיעזרו לנו. גם אמא שלי סובלת וגם באילו, כולנו סובלים. גם אחותי סובלת. גם אני".

3. בנסיבות אלה, עדויות הקטינה ש' מהוות ראיה לכאורה לחובת המשיב וטענות שעניין מהימנות או טענות כלפי מקצועיות חוקרת הילדים ומשקל חוות דעתה דינן להתברר במסגרת הליך ההוכחות.

4. בנסיבות אלה גם לא אוכל לקבל הטענה, כי תיאור הקטינה אינו מתיישב עם החבלה המתועדת (ראו תמונה בתיק החקירה).

5. מדו"ח הפעולה של השוטור שטרית מיום האירוע עולה, כי עם הגעתם למקום פתח המשיב את הדלת ושאל אותו "מי הזמין אתכם" לשאלת השוטור מה קרה השיב: "לא קרה כלום והכל בסדר זו איתי אני אוהב אותה". בכניסה לחדר השינה בת הזוג שכבה על המיטה והסתירה את עין ימין שלה עם היד וכשביקש ממנה להוריד את היד הבחין בשריטה מתחת לעין ימין וכן שריטה על זרועה. בת הזוג טענה שהמשיב לא תקף אותה אלא התינוקת שרטה אותה ולשאלה לגבי השריטה על היד לא השיבה. הקטינה ש' הגיעה אל הדירה ולאחר העיכוב ש' מסרה תיאור של האירוע לו היתה עדה, כמתואר בכתב האישום.

מדו"ח הפעולה של השוטור קדוש עולה תיאור דומה. המשיב ובת הזוג מסרו שהתווכחו ובת הזוג הכחישה תקיפה. הוא הבחין בסימן אלימות על פניה אותו ניסתה להסתיר עם ידה. לדבריו בת הזוג לא יצרה קשר עין "לפי התנהגות שלה היא הייתה מפוחדת מאד רעדה ולא תקשרה איתי כל כך לא רצתה להשיב על שאלות שלי".

6. בהודעתה בת הזוג מאשרת שהיו ויכוח וצעקות בינה ובין המשיב וככל הנראה השכנים התקשרו למשטרה. הכחישה תקיפתה. לדבריה היא והמשיב אינם מתגוררים יחד כי לא הסתדרו ולכן עברה לדירת "עמיגור". כשנשאלה בנוגע לחבלה בפניה ועל ידה השיבה **"אני לא יכולה לומר לך למה ואני לא רוצה להגיש תלונה עליו ואין לי יותר מה להגיד לך"**. מוסרת שאינה מפחדת מהמשיב, אך מעוניינת בטיפול במרכז

למניעת אלימות במשפחה. כשנשאלה מדוע כיסתה את פניה כשהשוטר ניסה לדבר איתה השיבה "לא בדיוק הייתי שוכבת לא ברחתי ממנו, אני כיסיתי את הפנים כי הייתי שוכבת ניסיתי להרדים את הילדה הקטנה". [אך ראו דוחות השוטרים כי בזמן זה התינוקת היתה בידי המשיב]

7. בהודעת המשיב מכחיש כי היה ויכוח בינו לבין בת הזוג, מכחיש כי היכה אותה וגרם לה לחבלות. לדבריו, הם מתגוררים בנפרד בשל אילוצי עבודתו. בהודעה השניה מוסר כי שכב על בת הזוג מתוך אהבה והם שוחחו ולכן שלח את ש' לבית הסבתא כדי שיהיו ביחידות. לדבריו ש' לא היתה נוכחת. מכחיש אלימות. לדבריו ש' משקרת כי היא לא בריאה בנפשה ולוקחת כדורים. לעניין החבלה טוען "יש לה מלא חצ'קונים בפנים הכל סתם". ובהמשך מוסר: "אולי ההורים של קרן מכניסים לילדים דמיונות".

8. הודעת אימה של בת הזוג - מוסרת כי ביום האירוע ש' הגיעה אל הבית רועדת ובוכה וסיפרה שהמשיב הורג את אמא במכות רצח בחדר. כן מתארת רקע של אלימות, אך לא היתה עדה לאלימות בעצמה. בעבר ראתה חבלות על גופה של בתה ולדבריה בת הזוג קרן פוחדת ממנו מאוד.

9. הודעת אחותה של בת הזוג - מתארת רקע של אלימות ואף היתה לאירועים בהם משך בשערה, מתארת שראתה בעבר חבלות ושבת הזוג מגנה עליו ולא מספרת. ביום האירוע ש' הגיעה היסטורית לבית הוריה וסיפרה על האירוע. ש"אבא מרביץ לאמא בבית וסיפרה שעלה עליה ואז רחץ אותה".

10. הודעת אחיה של בת הזוג - ש' הגיעה אל בית הוריו נסערת וסיפרה ש"אבא פיצץ את אמא מכות והיא צעקה חזק". אמר לה שהוא מתקשר למשטרה ושהיא תגיד להם. חייג מהטלפון שלו ונתן לילדה לדבר. הוא יודע שזה לא פעם ראשונה אבל אין להם מה לעשות כי היא לא מתלוננת.

11. כידוע, בשלב דיוני זה בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט אינו נדרש להכריע בעניין קיומן של תוספות ראייתיות הנדרשות על פי דין. בין היתר, מאחר שקביעה בדבר קיומן של תוספות ראייתיות נעשית על ידי בית המשפט המוסמך לאחר שמיעת הראיות ואלה יכולות להילמד מתוך הראיות והעדויות במהלך המשפט. ואולם, כמפורט לעיל, בתיק מספר ראיות נוספות מלבד עדותה של ש' שיש לגביהן פוטנציאל, אותו ניתן לקבוע כבר בשלב זה, להתקבל כראיות סיוע: עדויות בני המשפחה לגבי מצבה הנפשי של ש' בעת שהגיעה לביתם; דו"ח השוטר קדוש לגבי מצבה הרגשית של בת הזוג והתנהגותה עם הגעתם אל הבית; דוחו"ת השוטרים לגבי הסתרת החבלה על פניה של בת הזוג עם הגעתם אל הדירה והסברה לעניין זה שאינו מתיישב עם הראיות; התבטאות בת הזוג בחקירתה כשלא מסרה הסבר לחבלה; הכחשת המשיב קיומו של ויכוח כלשהו דבר שאותו גם בת הזוג מאשרת.

12. לאור כל האמור לעיל אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בגין המיחוס לו בכתב האישום.

עילת מעצר ואפשרות שחרור ל חלופה המוצעת:

13. המעשים המיוחסים למשיב מקימים בעניינו חזקת מסוכנות סטטוטורית.

14. אין בפני ראיות המאפשרות לקבוע כי חזקת המסוכנות נסתרה או מוחלשת. נהפוך הוא: קיימות אינדיקציות בתיק החקירה בדבר רקע של אלימות ביחסים בין המשיב לבת הזוג.

15. עמדתה של בת הזוג בתיק שבפניי, אשר אף הגיע למשטרה יחד עם ש' על מנת שתבטל את תלונתה תוך שהיא מוסרת, שש' משקרת מעצימה במקרה זה את המסוכנות ולא מחלישה אותה, כפי שנטען. במצב דברים בו קיימות ראיות לעבירת אלימות וקיימת הכחשה של קורבן העבירה באופן שאינו מתיישב עם הראיות, ובפרט כשקיימות ראיות לרקע של התנהגות אלימה כלפיה, על בית המשפט מוטלת האחריות להבטיח את מוגנות הקורבן ובבחינת החלופה יש לקחת בחשבון, כי גם במקרה של הפרת תנאים או של פגיעה נוספת בקורבן, זו תימנע מלהתלונן או מלפעול להגנתה.
16. בנוסף, במקרה הנדון על חלופת מעצר להבטיח גם את שלומה ואת מוגנותה של ש' ולהבטיח את תקינות ההליך.
17. למשיב הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות - איומים כלפי בת הזוג וכן החזקת סכין, בגינה קיים מאסר מותנה בתוקף. כמו כן לחובת המשיב רישום נוסף ללא הרשעה (שהתיישן) בגין עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נתונים אלה מעצימים את המסוכנות.
18. בנסיבות אלה, הצעת ב"כ המשיב כי ישהה בתנאי מעצר אדם בפיקוח שני אחיו המתגוררים ב---, אין בה כדי לתת מענה לתמונת המסוכנות, לצורך בהגנה על קורבן העבירה וכן בצורך בהגנה על ש'.
19. בנסיבות העניין אני סבורה, כי מענה לשאלת עצם האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, ודאי בחינת חלופה קונקרטית, צריכה להיעשות לאחר בחינה מעמיקה של שירות המבחן.
20. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בתוך 21 יום. בדיקת מסמכים למועד.
21. המזכירות תעביר העתק כתב האישום, פרוטוקול הדיון והחלטה זו לשירות המבחן.
22. ב"כ המשיב ימציא פרטי חלופה מוצעת ישירות לשירות המבחן.
23. לאחר קבלת התסקיר ובהתאם לאמור בו, יתואם מועד לדיון.
24. תשומת לב שירות המבחן, כי בת הזוג איננה מתלוננת בתיק ואינה עדת תביעה.
25. בשל הצפי להימשכות ההליך, המזכירות תנתב כבר עתה את התיק העיקרי לכב' סגן הנשיאה, השופט מאושר, לזימון הצדדים על פי יומנו.
26. תיק החקירה מוחזר למדינה.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

